

pujada tot fent rapels i assegurances fins que arribem, altra vegada, a "Timoncito" (14h 50'). Després de refer-nos una mica i de desplegar la tenda, passades les 16h marxem cap a "Pico Espejo" per passar-hi la nit de cap d'any. Seguint fites i un camí marcat, fem unes quantes sifonades per remuntar, finalment, la canal del "Vertiguito" i arribar a l'estació del telefèric -refugi de muntanya provisional mentre durin els treballs de reparació d'aquesta gran obra d'enginyeria moderna-. Són les 17h 40' quan arribem al cim de Pico Espejo de 4.780 m des del qual podem gaudir d'una inoblidable posta de sol.

Dia 1. Després d'una també formidable sortida de sol. A les 8h 10' del matí deixem "Pico Espejo" per anar davallant cap a la "Garganta del Diablo". Saltem una carena per endinsar-nos, tot seguit, al "Páramo de la Media Luna" i, fent un flanqueig de cara avall, guanyem la carena que puja del "Alto de la Cruz" per anar a cercar la pista que ve del poble de "Los Nevados" i que salta el coll esmentat. Seguim per la pista fins a l'estació del telefèric de "Loma Redonda" (12h 30') i, més avall, aprofitem un torrentet per dinar. Continuem el descens i passem per sota de l'estació de "La Aguada" per baixar directament, cap a la casa de "Domingo Peña" (14h.45') -company d'Enrique Bourgoïn al pic Bolívar l'any 1934-. Restem una estona a la casa perquè són amics del José-Alfonso i els vol saludar. Després baixem, uns 20 minuts, fins a la casa de "Los Calderones" en la qual passem una molt agradable vetllada amb la molt amable i agradable gent de la casa i amb un grup de francesos que tenien previst pujar, a l'endemà, fins a "l'Aguada" per llençar-se en "ala de pendent" i també amb una parella d'alemanys que venien del poble de "Los Nevados" amb els quals baixarem demà fins a Macunutan.

Dia 2. Després d'haver descansat còmodament, a les 10h 30' remuntem el camí cap a la casa de "Domingo Peña" per anar a cercar el camí de "Los Callejones". A les 11h 45' passem pel costat d'una petita bassa, coneguda com "La Mistela", les aigües de la qual canvien de color segons l'època de l'any. Continuem baixant pel tupit bosc tropical fins que, a les 13h. deixem, a la nostra esquerra, el camí que va a "El Arenal" a l'indret anomenat "Alto de los Cochinos" i a les 14h. arribem a Mucunutan. Amb els alemanys, esperem, a la porta de la bodega "Los Nevados", el "por-puesto" que ens tornarà a Mérida després de set inoblidables dies de muntanya intensament viscuts, per l'encara força desconeguda, però interessantíssima, "Sierra Nevada" dels Andes veneçolans.

Dia 3. Finalitzada la formidable travessia, tornem a Tabay, amb el José-Alfonso, per anar fins a unes aigües termals d'un torrent, que ell coneix, que hi ha a uns 3/4 d'hora a peu des del poble. Sembla ser que els muntanyencs de la regió tenen el costum d'anar-hi a prendre un bany per relaxar-se quan acaben les seves activitats muntanyenques. El mateix dia 3, a la tarda, el dia